

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.419/2023/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (eljáró kamarai jogtanácsos: felperesi képviselő) (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (26. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 17.K.701.063/2022/25. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatja meg, hogy a 2022. június 24. napjától 2022. június 30. napjáig terjedő időszakra az elsőfokú eljárást megszünteti és a megbízási díj összegét 1.065.701 (egymillióhatvanötezer-hétszázegy) forintra leszállítja, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perkoltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. június 1. napjától 2022. június 24. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként az alperes szolgálati hely állományában az város 1 Körzeti Megbízotti Csoportban (a továbbiakban: KMB csoport) körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. A felperes működési körzete város 1 város városrész 1 városrészre, a KMB csoport működési körzete e városrészen kívül város 1 város további 10 városrészére és 5 további településre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot, átkíséréseket, kísérorri beosztáshoz tartozó feladatokat ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panasza elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védirata

[3] A felperes keresetében az alperest a 2019. június 1. napjától 2022. június 30. napjáig terjedő időszakban 1.072.556 forint megbízási díj és annak 2020. december 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában (havonta 28.988 forint összegben) határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a)-c) pontjait jelölte meg.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a 2019. június 1. napjától 2022. június 30. napjáig terjedő időszakra a kereseti kérelem szerinti 1.072.556 forint megbízási díj, valamint annak 2020. december 16. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(5) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK

utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 3. d), 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 54-56., 62. pontjaiban, a Járőr-és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4., 5., 7., 10. és 60. pontjaiban, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 69-70. §-aiban foglaltakra alapította. A tényállást a peres felek által csatolt okiratok és a Miskolci Törvényszék 5.K.701.114/2022. számú perében készült, tanú tanúvallomását tartalmazó 17. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben foglaltak alapján állapította meg. Elsőként a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjait vizsgálva rögzítette, hogy a felperes állítása és az állománytábla adatai önmagukban nem igazolták, hogy a felperest ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátásával, illetőleg azt sem, hogy a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítésével bízták meg. Az állománytábla adataiból mindössze azt a következtetést látta levonhatónak, hogy az szolgálati helyen a perbeli időszakban több járőri, járőrvezetői státusz betöltetlen volt, azt, hogy a felperes a létszámhiány miatt látott el járőrfeladatokat, nem találta megalapozottnak. Megállapította, hogy a felperesre irányadó feladatok körét a KMB Szabályzat tartalmazza, a munkaköri leírás elkészítésekor a munkáltatónak ahhoz kell igazodnia; az abban foglaltak nem bővíthetők. A körzeti megbízott közterületi tevékenysége a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó, míg a járőri feladatok, a járőrszolgálat ellátása a járőr beosztáshoz tartozó feladat, függetlenül attól, hogy a feladatok között lehetnek átfedések. A körzeti megbízottnak a feladatait főszabály szerint a működési körzetében kell ellátnia. A felperes a perbeli időszakban az alperes utasítása alapján rendszeresen, szinte kivétel nélkül a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el a működési körzetén kívül, azaz minden szolgálatban kilépett a saját működési körzetéből. Kifejtette, hogy a körzeti megbízottak jellemzően párban látnak el szolgálatot, így a szolgálat idejének fele részében a saját működési körzetükből kilépnek.

Ehhez jönnek még hozzá a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) küldések. Rámutatott, hogy a kísérőri beosztás feladatai és az átkísérések a szolgálati beosztásba nem tartozó olyan feladatellátások, amelyek a körzeti megbízott számára tiltottak. Rögzítette, hogy a felperes a rendkívüli őri feladatellátást nem igazolta. A felperes által a fokozott ellenőrzések, illetve a különleges jogrend alkalmával ellátott feladatok nem feleltek meg a KMB szabályzat 21. pontjában foglaltaknak, az alperes nem bizonyította, hogy a TIK általi küldések valamennyi alkalommal különlegesen indokolt, késedelmet nem tűrő (az élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) esetekben történtek. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, amelyekért részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, mivel azt a folyamatosan ellátott és a tényállásban részletezett többlettevékenységére tekintettel a felperes által végzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseit, 45. §-át, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletét, továbbá téves értelmezésként a KMB Szabályzat 2., 3. d). 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 60-63., 70. pontjait, az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló

57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontjait megjelölve. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Az ítéletének [51]-[53] bekezdései alatt tévesen és sajátosan határozta meg, hogy a felperes körzeti megbízotti beosztásához az általa ellátott feladatok ellátása hozzátartozott-e, illetőleg, hogy az általa megjelölt feladatok más beosztáshoz tartozó feladatoknak minősülnek-e; ezzel összefüggésben ellentmondásos és jogszabálysértő következtetésekre jutott. Az ítéletének [51]-[53] bekezdései alatt tévesen és sajátosan határozta meg, hogy a felperes körzeti megbízotti beosztásához az általa ellátott feladatok ellátása hozzátartozott-e, illetőleg, hogy az általa megjelölt feladatok más beosztáshoz tartozó feladatoknak minősülnek-e; ezzel összefüggésben ellentmondásos és jogszabálysértő következtetésekre jutott. Rendőrszakmai álláspont szerint tágabb értelemben vett közterületi szolgálatellátásnak kell tekinteni a rendőrség személyi állománya által közterületen végzett valamennyi rendőri tevékenységet, míg szűkebb értelemben vett közterületi szolgálatellátás alatt a közrendvédelmi, közlekedésrendészeti szolgálati ágak szervei által közterületen végzett rendőri tevékenységet értjük. A rendőrség hivatásos állománya a szolgálati feladatait külön végrehajtási rendelkezések alapján, különböző szolgálati formákban, a szakmai szabályzatokban meghatározott módon hajtja végre, amelyre vonatkozó előírásokat az adott feladat végrehajtására kijelölt rendőr szolgálati beosztásától függetlenül köteles betartani. A közterületi szolgálatellátás legalapvetőbb formája a járőrözés, a körzeti megbízott jellemzően a járőrözés keretében a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban írt rendészeti feladatait látja el. Az elsőfokú bíróság mindezekre figyelemmel önmagával is ellentmondásba keveredve állította az ítéletének [54] bekezdése alatt, hogy a közös jellegűfeladatok esetén kizárólag működési körzeten belüli feladatellátás képezi a körzeti megbízotti beosztás tartalmát. Téves következtetést vont le az elsőfokú bíróság arra nézve is, hogy a körzeti megbízott által a működési körzetében ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető saját beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében járőrrel közösen látja el. A törvényszék a normaalkotói szándék téves értelmezésével határozta meg az ítéletének [56]-[57] bekezdései alatta körzeti megbízotti működési körzet fogalmát is, a KMB csoport működési körzet fogalmának rögzítése nélkül. A KMB csoport létrehozásának célja nem az egyes körzeti megbízottak helyettesítése az egyes körzeti megbízotti működési körzetekben, hanem annak biztosítása, hogy a csoport valamennyi tagja a csoport teljes területén biztosítsa a KMB Szabályzatban rögzített körzeti megbízotti feladatok ellátását, így a csoporttag körzeti megbízott működési körzete értelemszerűen annak külön rögzítése nélkül is kibővül a KMB csoport összeadódott működési körzetére. Az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a KMB Szabályzat 21. pontjában szabályozott azon esetkörök fennállását is, amikor a körzeti megbízott a körzetéből eseti jelleggel elvonható volt. Az eseti jelleg fogalmát jogszabálysértő módon határozta meg, az eseti jelleg meghatározásakor a rendszeresség nem kizáró feltétel; a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonása pusztán azon okból nem mellőzhető, hogy arra adott szolgálati napon vagy adott hónapban már többször, esetleg rendszeresen sor került. A felperes a működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. pont c) és d) alpontjai értelmében jogszerűen elvonható volt. Az eseti jelleggel történő elvonás nem csupán fizikai elmozdítást jelent, hanem az eredeti feladatoktól való eltérítést is, más rendkívüli rendőri feladat végzésére történő utasítást is. Nem vitatta, hogy a felperes átkísérési feladatokat csekély mértékben ellátott, azonban ilyen szolgálatba az ítéleti megállapítással ellentétben beosztásra nem került; kísérori beosztásba tartozó feladatot pedig egyáltalán nem látott el. Mindezekre tekintettel a megbízási díjra való jogosultsága a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján nem állapítható meg.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Az alperes a járőrfeladat, járőrszolgálat tekintetében részben vitatta a tényállást, de nem jelölte meg, hogy mit tart helyes ténynek és az állítását milyen bizonyíték támasztja alá. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként közterületen kell töltenie, azonban e követelménynek főszabályként a saját működési körzetében kell teljesülnie. Az alperes – a feladatok ellátásának elismerése mellett – súlytalanul ragaszkodott ahhoz, hogy kísérorri beosztásba nem volt beosztva, ez utóbbi feladatok ellátásának annyiban volt jelentősége, hogy azok a körzeti megbízottak számára kifejezetten tiltottak. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta, továbbá megjegyezte, hogy a megbízási díj igénye az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan, mivel szolgálati feladatokat a KMB csoport körzetén kívül is rendszeresen ellátott. Kiemelte, hogy a közterületi szolgálat a járőrszolgálatnak nem feleltethető meg, azzal nem feltétlenül azonos. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg. Hangsúlyozta, hogy a per alapját képező járőr és egyéb feladatok rendszerek, nem eseti jellegűek voltak. E két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. A működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esett, aki azonban e körben részletes tényállítást nem tett, bizonyítékot nem szolgáltatott.

A KMB Szabályzat 21. pontja taxatívén meghatározza, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből mely esetekben lehet meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását sem tudta elfogadni, mivel nem jelölte meg, hogy milyen feladatot látott el, annak időtartama pedig nem lehet eseti jellegű.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] Az alperes fellebbezése túlnyomórészt nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül, és ezen túlmenően a fellebbezés kereteire tekintet nélkül hivatalból megállapította, hogy a felperes kereseti kérelmében a 2022. június 23. napján keltezett, így nyilvánvalóan az azon túli időszakra

többletfeladatot – perben csatolt tevékenységkimutatással – sem igazoló szolgálati panaszát elutasító 05000-101/602-2/2022. Szü. számú határozatban elbírált időszakon túlterjeszkedett, annak jogkövetkezményét ítéletében nem vonta le.

[10] A Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján a bíróság az eljárást bármely szakaszában megszünteti, ha a 48. § (1) bekezdés a)-i) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. A felperes keresetében megjelölt 2022. június 24. napjától 2022. június 30. napjáig tartó időszak vizsgálata – megelőző szolgálati panasz és annak elbírálása, mint más közigazgatási eljárás megléte hiányában – időelőttinek bizonyult, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontra figyelemmel a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárást ebben a részében megszüntette, ugyanis a kereset nem irányulhat olyan megbízási díjra, melyet a felperes a panasz eljárás keretében nem igényelt és az alperes nem bíralt el. Eltérő értelmezés esetén az igényérvényesítés (a panasz eljárás) Hszt.-ben rögzített szabályai sérülnének, a bíróság elvonná a munkáltatónak a panasz elbírálására vonatkozó, a törvényben biztosított jogosultságát (és kötelezettségét). Emiatt elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva a szolgálati panasszal el nem bíralt időszakra, a 2022. június 24. napjától 2022. június 30. napjáig igényelt megbízási díj iránti kereset erejéig az eljárást a Kp. 110. § (4) bekezdésre figyelemmel megszüntette.

[11] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte.

[12] Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult.

[13] Az ítéltábla rámutat, hogy a felperes keresetében járőri feladatok, járőrszolgálat, átkísérési, kísézői feladatok ellátása miatt igényelt megbízási díjat. Az elsőfokú bíróság az ítéletének [7] és [62] bekezdéseiben a perben csatolt kimutatások alapján állapította meg, hogy a felperes a perbeli időszakban kísézői beosztás feladatai közé tartozó átkíséréseket is végzett, amelyek a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja szerint a körzeti megbízott számára tiltottak, ezért helytálló az a jogi álláspontja, hogy a felperes ezen feladatok ellátása miatt ugyancsak megbízási díjra jogosult.

[14] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. b)-c) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. d) alpont vonatkozásában az alperes bár a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, azonban ezen állítását semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék.

[16] A felperest a perbeli időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította.

[17] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

Alaptalanul érvelt az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült, mert helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját működési körzetében kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[18] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[19] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[20] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összepszerúségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összepszerúségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[21] A másodfokú bíróság a megbízási díj összepszerúsége körében a szolgálati panasz határozattal le nem fedett (2022. június 24. napjától 2022. június 30. napjáig terjedő) időszakra eső, az elsőfokú bíróság által, a kereseti kérelem szerint a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékkel számított összegét – a szolgálati panasszal le nem fedett munkanapokra (2022. június 24-30.) arányosan járó 6.855 forinttal csökkentve – 1.065.701 forintra leszállította.

[22] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. november 14.

dr. Kecskés Zsófia	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró